

[Ivar Nørgaard]

udvalget med en dialog mellem partierne. Det vil jeg foreslå at man i højere grad interesserer sig for, og jeg ønsker gerne at høre synspunkter på det forslag, som jeg mener vi kan drøfte videre i markedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det var hr. Gades indlæg, som kaldte mig herop. Jeg var desværre ikke så hurtig, at jeg nåede at komme hr. Ivar Nørgaard i forkøbet. Han er kendt som en hurtigløber.

Jeg ville gerne knytte en kommentar til det, hr. Gade talte om. Jeg hæftede mig ved, at da Folkebevægelsen mod EF fostrede ideen – for de har jo også en idé om at nedsætte sådan en kommission, som man her drøfter – blev der udsendt en pressemeddelelse efter Folkebevægelsens landsmøde; nu har jeg den desværre ikke ved hånden, men jeg kan næsten huske den udenad. Der stod på side 2, at man var tilhænger af dansk medlemskab af en lang række organisationer. Der var Europarådet, og der var Nordisk Råd, og der var OECD, og der var FN, men der stod intet om EF. Derimod stod der i det næste punktum, at man derudover var indstillet på at drøfte alternativer til EF.

Så det er et spørgsmål, hvem der har en fordomsfri indstilling. Der blev der skældt ud på udenrigsministeren og på ordføreren for mit parti og på hele mit parti. Men hvor fordomsfri er man de steder, hvor man, specielt hos SF og i Folkebevægelsen mod EF, er inde på disse ideer? Var man villig til at lade sig overbevise, hvis nu sådan en kommission kom til det resultat, at der er helt klare fordele for Danmark politisk og økonomisk? Ville man så sige: ja, nu holder vi op med den dér forældede, reaktionære diskussion om ja eller nej til EF, og så er vi parat til at tage fat på en frisk? Kan hr. Gade her sige: ja, det ville vi i givet fald være parat til?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Bjørn Elmquist, at det interessante i debatten her jo er, at Folkebevægelsen mod EF har sagt – de har deres synspunkt, de er imod EF – at vi har brug for en bredere belysning af vores EF-

medlemskab, medens hr. Bjørn Elmquist og Europabevægelsen – det forstås måske også – klart siger, at det er de angste for, det har vi ikke brug for. Det er sådan, situationen er.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes, at hr. Ivar Nørgaard og også andre bringer debatten noget ind på et sidespor ved at stille det spørgsmål, om vi, der er EF-modstandere, ville lade os overbevise. Som om man forestiller sig, at denne kommissions formål var, at vi skulle sidde i den og forhandle os frem til noget, der så var enighed om. Det er jo ikke det, der er formålet. Formålet er, at der fremlægges et materiale, som befolkningen får mulighed for at vurdere tingene ud fra, og som kan danne grundlag for en seriøs offentlig debat. Der er vel næppe nogen, der forestiller sig, at hr. Ivar Nørgaard ændrer syn på markedspolitikken grundlæggende inden for en meget kort periode; det tror jeg desværre ikke der er muligheder for. Hr. Ivar Nørgaard skal heller ikke gøre sig forhåbninger om, at mine synspunkter meget hurtigt ændrer sig; det er der ikke noget i situationen der giver grobund for. Men det er jo heller ikke det, det drejer sig om.

Det, det drejer sig om, er simpelt hen at få tilvejebragt et systematisk materiale, som belyser tingene. Så vil det da sikkert i kommissionen blive fulgt op af flertals- og mindretalsindstillinger og delredegørelser måske fra folk med forskellige synspunkter. Det synes jeg da også ville være helt rimeligt. Det bidrager kun til at skabe øget klarhed i debatten. Jeg synes ikke, man skulle drage det ind på den måde, som bl.a. hr. Bjørn Elmquist og hr. Ivar Nørgaard gjorde, men snarere se det som et instrument til at tilvejebringe et klart og systematisk beslutningsgrundlag for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Dermed synes jeg faktisk også at hr. Albrechtsen har sagt præcis, hvad sådan en kommission kunne nå til og ikke kunne nå til, for så kommer der ikke dette helt overbevisende resultat ud af arbejdet, og det viser, at tanken fra starten er forkert.